

JUSTITS

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. april 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2009-792-0846
Dok.: BBO41098

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 586 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. marts 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 586 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2. februar 2009 vedr. statsborgerskab og samvær, jf. REU alm. del – bilag 394, og redegøre for, om ministeren mener, at det er i overensstemmelse med intentionerne i forældreansvarsloven, der er vedtaget af et enigt Folketing, om, at børn skal have ret til samvær med deres forældre, at en forælder må vælge mellem at få tilskud til barnets transport til samvær (med risiko for, at barnet så får langt mindre samvær) eller at kunne søge dansk statsborgerskab.”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at det i forældreansvarsloven er et hovedprincip, at barnets kontakt til begge forældre skal søges opretholdt. Det er desuden begge forældres ansvar, at barnets samvær med den forælder, som barnet ikke bor hos, er velfungerende og kan praktiseres. Som udgangspunkt sørger samværsforælderen for afhentning af barnet ved samværets start, og bopælsforælderen sørger for at afhente barnet ved samværets afslutning. Hver af forældrene afholder udgifterne til den del af transporten, som den pågældende er ansvarlig for.

Efter § 83 i lov om aktiv socialpolitik kan forældrene søge kommunen om dækning af udgifterne til transporten af barnet i forbindelse med samvær. Det er en betingelse for at yde hjælp, at ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgiften.

Med hensyn til spørgsmålet om adgangen til at få dansk statsborgerskab, har Justitsministeriet anmodet Integrationsministeriet om en udtalelse. Integrationsministeriet har oplyst følgende:

”Integrationsministeriet kan oplyse, at det følger af retningslinjerne i indfødsrets aftalen, der er optrykt som bilag til cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2008 om retningslinjer for naturalisation, hvilke betingelser ansøgere skal opfylde for at blive optaget på et lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Det fremgår blandt andet af retningslinjernes § 23, stk. 1, 1. pkt., at det er en betingelse for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren er selvforsørgende, hvilket vil sige, at ansøgeren ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven inden for

det seneste år forud for fremsættelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Det fremgår endvidere af § 23, stk. 1, 2. pkt., at 1. pkt. dog ikke omfatter hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke direkte er relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

I tilfælde, hvor ansøgeren over en kort periode har modtaget enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse eller ydelser, der ikke direkte er relateret til forsørgelse, vil modtagelsen af sådanne ydelser ikke bevirke, at der gives afslag på optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse med den begrundelse, at ansøgeren ikke opfylder kravet om selvforsørgelse.

Derimod vil der i tilfælde, hvor den modtagne ydelse ikke kan anses som en enkeltstående ydelse af mindre beløbsmæssig størrelse, hvor ydelsen er givet med henblik på egentlig forsørgelse, eller hvor ansøgeren har modtaget ydelsen over en længerevarende periode, blive givet afslag på optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse under henvisning til, at ansøgeren ikke opfylder kravet om selvforsørgelse.

Kravet om selvforsørgelse i forbindelse med en ansøgning om dansk indfødsret blev indført med indfødsrets aftalen i 2005. Det har således været en politisk beslutning at indføre kravet, og det er regeringens opfattelse, at det må være et rimeligt krav at stille som betingelse for meddelelse af dansk indfødsret, at ansøgeren kan klare sig selv og også herigennem har udvist en vilje til at blive godt integreret i det danske samfund.

Det har ikke med indførelsen af kravet om selvforsørgelse været hensigten, at ansøgere i forskellige sammenhænge skulle afskæres fra at erhverve dansk indfødsret, men det vil ikke kunne afvises, at kravet i nogle tilfælde kan udskyde tidspunktet for, hvornår en ansøger kan meddeles indfødsret.”